

Mals temps per als barris de Lleida

MARIA BURREL BADIA

PORTAVEU CS AJUNTAMENT DE LLEIDA I DIPUTADA PROVINCIAL

COMENÇA EL 2023 i a Lleida seguirem sense els vials que han de connectar amb el centre dels barris de Magraners, la Bordeta i Cappont. Gràcies a la deixadesa de l'anterior govern socialista i gràcies als obstacles de l'actual govern independentista, a Lleida estem com fa deu anys.

Si volen que els digui la veritat, produeix indignació i vergonya que els polítics professionals –i dic professionals perquè han fet de la política la seua professió, res més– es moguin més per interessos espuris que pels interessos de la ciutadania.

Una vergonya que provoca fins enrojolament quan veig que els socialistes, el 25 de novembre de 2022, donaven carta blanca a l'aprovació inicial del pressupost general de l'ajuntament de Lleida i el 30 de desembre (només 35 dies després) voten a favor d'esmenar aquests mateixos

pressupostos que van validar. Veure-ho per creure-ho. Tanta presa de pèl no s'entén, o bé, sí, sí que s'entén. És any d'eleccions municipals.

La nostra formació, Ciutadans, va votar en contra dels pressupostos separatistes. I vam votar abstenció en l'esmena presentada per la mercantil Promenade Lleida SL, que demanava incloure una partida destinada a l'execució del desdoblament i prolongació del vial de Víctor Torres i la prolongació del carrer Francesc Bordalba fins al carrer Almeria. Aquesta abstenció va ser per una qüestió de responsabilitat, per rigor i per serietat.

La responsabilitat de ser representant de tots els ciutadans i perquè la ciutat i els seus habitants ens importen més que el curterterminisme del rèdit polític fàcil i immediat. Responsabilitat, rigor i serietat que es troben a faltar en els regidors

que van votar *sí* i en els que van votar *no* a la reclamació. Resulta que com que una servidora és jurista de professió, té el mal costum de repassar els antecedents de l'assumpte en anteriors legislatures, els informes preceptius i les normes que li són d'aplicació.

Doncs en aquest cas hi ha un conveni de gestió urbanística de l'any 2018 i les obligacions del qual vinculen l'ajuntament per a l'execució del desdoblament del vial de Víctor Torres i la modificació de l'ordenació urbanística del sector SUR 42, Torre Salses, sí, però complint-se una sèrie de requisits, perquè hi ha lletra petita. I ja sabem que la lletra petita moltes vegades es passa per alt o no es llegeix amb atenció, però és essencial prestar-li la deguda cautela, sobretot a l'hora de dirimir les responsabilitats associades a un acord o conveni.

A falta de més informació per ventilar en un sentit o en un altre l'assumpte, ens vam abstenir en la reclamació perquè, en el dia d'avui, les obligacions procedents del conveni, i que van més enllà

de construir els vials, no són exigibles perquè falta el títol legítim que determini la precisa obligació, com seria una sentència judicial.

Resulta, doncs, que estant com està l'assumpte judicialitzat, amb els partits de sempre jugant a la teatralització i al titular fàcil, anteposant la seua ideologia al que els ciutadans demanen, la sèrie per capítols del culebró de Torre Salses no està ni de bon tros solucionada. I el pitjor de tot, el lamentable, és que els que anhelan el poder tant sí com no estan deixant tirats els veïns darrere d'un titular, com han fet sempre.

Els en posaré tres exemples: la pista poliesportiva de la Bordeta continua sense estar coberta després de quants anys?; la revitalització dels Camps Elisis amb la biblioteca de Cappont, ni està ni se l'espera; els serveis i la comunicació amb el barri de Magraners segueixen en la llista d'eterna espera.

Lamentablement, corren mals temps per als barris de Lleida, que no veuran en aquesta generació les connexions amb el centre de la ciutat

acabades i, mentrestant, els lleidatans continuen peregrinant a Saragossa o Barcelona perquè en aquesta capital som incapaços d'oferir el que les persones demanen: llocs de lleure familiar, cines, espais lúdics fora del centre, oferta comercial variada, accessos i connexions òptimes.

Seguim sent el barri del centre-oest de Barcelona, continuem posant pals a les rodes al desenvolupament de la ciutat, seguim rebutjant inversions, emprenedoria, turisme, atracció econòmica i ja liderem la caiguda de treballadors autònoms més gran de tot Catalunya, havent perdut a la nostra província més de 600 emprenedors durant el 2022.

No em sembla a mi que corrin temps gaire encoratjadors per continuar posant-se d'esquena a la realitat, a la ciutat, als veïns, a les oportunitats. Només espero que els lleidatans tinguin ben clar a qui han posat, posen o posaran la seua confiança d'aquí a uns mesos. Perquè es pot enganyar a tothom per un temps, a alguns per sempre, però no es pot enganyar a tothom per sempre.